Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De Olifant in de Kamer

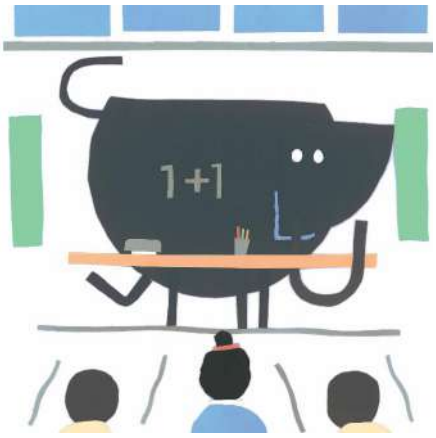
Op een ochtend vond Lindi een olifant in haar kamer.
"Kijk!" riep ze. "Er is een olifant in mijn kamer!"
"Nee, dat is er niet," riep haar moeder terug. "Olifanten wonen niet in huizen. Iedereen weet dat."
De olifant geeuwde.

Bij het ontbijt vroeg Lindi's vader haar om de melk door te geven.
"Dat kan ik niet," zei Lindi. "De olifant heeft alles opgedronken."
"Er is geen olifant," zei haar vader. "Olifanten wonen niet in de stad. Iedereen weet dat."
De olifant boerde.

Op school mopperde de leraar: "Wat is er mis met dit schoolbord? Het is helemaal rimpelig!"
"Dat is niet het schoolbord. Dat is mijn olifant!" zei Lindi.
"Er zijn geen olifanten op school," zei de leraar. "Iedereen weet dat."
De olifant at de boterhammen van de leraar op.

Tijdens de pauze volgde de olifant Lindi naar de speelplaats.
Hij duwde per ongeluk de schommels omver.
"Ga weg!" zei Lindi. "Je bent niet echt, en je hoort hier niet te zijn! Iedereen weet dat!"
De olifant zakte in elkaar. Hij liep weg en veegde zijn ogen met zijn slurf.

Na school kon Lindi de olifant nergens zien.
"Olifant!" riep ze. "Waar ben je?"

Lindi ging zonder hem naar huis.
Ze voelde zich eenzaam.
Dus ging ze naar buiten, ging op de trappen zitten en wachtte.

En wachtte.
En wachtte.

En toen... zag ze een slurf.
En slagtanden.

En oren.
De olifant kwam de straat in!

Ze rende naar hem toe en omhelsde hem.
"Het spijt me," zei ze. "Ik bedoelde het niet zo! Ik weet dat je echt bent. Jij bent mijn olifant."
De olifant tilde haar op en zette haar op zijn rug, en ze reed de straat af.
Ze zwaaide naar haar buren.
"Hallo, meneer Groen! Hallo, mevrouw Groen!"

"Kijk naar Lindi!" zei meneer Groen.
"Hoe is ze daarboven gekomen? Misschien is ze gegroeid!"
"Doe niet zo gek," zei mevrouw Groen.
"Meisjes groeien niet zo hoog. Iedereen weet dat."
De olifant nam Lindi mee naar het meer, en ze gleed van zijn slurf af alsof het een glijbaan was.

"Wheeeee!" gilde ze.
Ze speelden de hele middag, lachend en spetterend en elkaar met water besproeiend.

Die avond stopte de olifant haar in bed.

"Goede nacht, Olifant," zei Lindi.
"Bedankt voor een heerlijke dag."